

Bunca Yıl

– ayfer tekin · 22 Eylül 2015

Bunca yıl ah bunca yıl
Lahza mühür vurdu kifayetsiz halime oldun aşıyan
Kuduran Fırat gibi soluksuzum
Öyle kırgın öyle bezgin
Bir ömür diyet ödüyordum bir aşkla

Bunca yıl ah bunca yıl
Her gece yüzüme çarpan rüzgârlar da şakıyarak
Çiy gibi yağardın yanaklarımdan
Titriyordu yıldızlar titriyordu yalnızlığımla
Sensiz daha da yalnızken ben

Bunca yıl ah bunca yıl
Bir gökyüzü olurdun mavisini iri
Kaplardın tüm evreni
Bir buse kondururdum geceden
gölgeme düşen karanlıkta ki sana
onca yıldız var ki biri yanmadı bana

bunca yıl ah bunca yıl
koynuma aldığım ihanetle her gece
ölüyordum hece hece
kan akıyordu içimde ki nehirlerde
sen gezdiğin zaman sen gittiğin zaman

bunca yıl ah bunca yıl
dağınıkta sayfalara dökülen adın
dağ olurdu acım dağ olurdu öfkem
ah ben küçülürdüm
düşerdim sayfalardan

bunca yıl bunca yıl
yarın gelecek ölümden korkmadan yaşadım
kaç kere ölür ki bir insan
sen gitmiştin ben yitmiştim

ben gitmiřtim sen ölmüřtün
sen ölmüřtün ben ölmüřtüm
kapanmıştı bir aşk
geziniyordu caddeler de
iki cansız ceset.....